

Środa 25.03.2020

Grupa Biedronki

Propozycje zadań do wykonania w domu.

Przewidywane osiągnięcia dziecka:

- czerpie radość z uczestnictwa w zabawach ruchowych,
- chętnie wypowiada się na podany temat,
- uważnie słucha opowiadania,
- uczy się wiązać dwie tasiemki na kokardkę,
- prawidłowo reaguje na zmiany tempa i dynamiki,

Scenariusz:

1. „Co może mały człowiek?” – rozmowa dziecka z rodzicem na temat umiejętności opanowanych przez dziecko. Rodzic przygotowuje przedmioty znalezione w domu symbolizujące wykonywanie czynności, np.: kubek – parzenie herbaty, garnek – gotowanie, kluczyki od auta – kierowanie samochodem, deska – krojenie, t-shirt – pranie, sznurówka – wiązanie butów, żelazko – prasowanie itp. Ponieważ dzieci mają naturalną skłonność do fantazjowania i przeceniania swoich umiejętności przy czynnościach, których jeszcze nie opanowały w stopniu nawet zadowalającym z racji swojego młodego wieku. Rodzic uspokaja, że już wkrótce wszystkiego się nauczą. Wspólnie z dziećmi zastanawia się kiedy nauka poszczególnych czynności może być prowadzona i kiedy będzie widać jej wymierny efekt.
2. „Znajdź miejsce”- rodzic włącza ulubioną piosenkę dziecka. Dziecko tańczy w rytm muzyki, na przerwę w muzyce prosi dziecko, aby wybrało jeden przedmiot ze zgromadzonych do wcześniejszej zabawy i odłożyło go na miejsce.
3. „Zuzia, Julka i wstrętne sznurowadła” – wysłuchanie opowiadania. Dzieci słuchają opowiadania. (Historię opowiada ulubiona maskotka dziecka)

„Zuzia, Julka i wstrętne sznurowadła”

Zuzia i Julka to dwie najlepsze przyjaciółki, chociaż są do siebie zupełnie niepodobne. Zuzia często się zamyśla i wtedy zupełnie nie wie, co się wokół niej dzieje. Julka zawsze się pierwsza do wszystkiego zgłasza i chciałaby być najlepsza. Kiedy pani Waleria prosi, żeby coś opowiedzieć, to właśnie Julka wyciąga rękę do góry.

-Ja powiem. Ja!- woła

-Juleczko- uśmiecha się pani Waleria – pozwól tym razem komuś innemu zacząć.
Zuziu, wiem, że masz w domu małego pieska. Jak go nazwałaś?
- Nazwałaś?- Zuzia nie dosłyszała pytania.

Przez ciągle zamyślanie się Zuzi długo myśleliśmy, że ona niewiele umie. Julka, chociaż, niby ją zna, też często traktowała ją jak młodszą siostrę. A przecież Zuzia jest od niej starsza o całe trzy tygodnie!

Któregoś dnia Julka przyszła do przedszkola w nowych butach. Po południu jak zwykle zaczęliśmy ubierać się, żeby wyjść na dwór. Julka włożyła nowe buty i... katastrofa! Okazało się, że nie wie, jak zawiązać sznurowadła! Próbowwała tak, próbowała inaczej. I nic.

Dlaczego tu nie ma rzepów?! Wssstrętne sznurowadła! Wssstrętne buty! – krzyknęła Julka i cisnęła nimi o ziemię. Bęcnałem na podłogę, żeby przekonać się, czy buty są naprawdę takie okropne. Były całkiem ładne –czerwone. A „wssstrętne sznurowadła” miały wyhaftowane biedronki. Spróbowałem je zawiązać. Chciałem sprawdzić, czy dam radę. Ajajaj. Coś mi chyba nie wyszło. Zanim się obejrzałem, leżałem na podłodze cały zaplątany w biedronkowe sznurowadła. Ratunku! Na pomoc! Zacząłem się szarpać, ale było coraz gorzej.

I wtedy ktoś mnie podniósł – razem z butem Julki – i delikatnie rozplątał zamotane sznurowadła. To była Zuzia! Uśmiechnęła się do mnie i zaczęła oglądać Julki buty.

- Mogę Ci je zawiązać – powiedziała do Julki – Mama mnie nauczyła w zeszłym tygodniu.

Julka przez chwilę się boczyła, że tym razem to Zuzia coś umie, a nie ona. Ale potem szybko się rozchmurzyła, bo przecież naprawdę lubi Zuzię. I pobiegły razem bawić się na dworze.

Aha! Jesteście ,może ciekawi, jak się nazywa nowy piesek Zuzi? To jamnik, a na imię ma wrotek.

Zofia Stanecka „Książka 4 latka. Entliczek”

. Po wysłuchaniu tekstu odpowiadają na pytania:

- *Jak miały na imię dziewczynki?*
- *Jaka jest Julka, a jaka Zuzia?*
- *Jaki problem miała Julka?*
- *Kto jej pomógł i w jaki sposób?*
- *Dlaczego Zuzia potrafi już wiązać sznurowadła, a Julka nie?*
- *Czy potrafisz zawiązywać sznurowadła?*

Rodzic pokazuje dzieciom, jak należy wiązać sznurowadła. Dzieci próbują samodzielnie zawiązać tasiemki na kokardkę.

„Olbrzymy i skrzaty” – zabawa organizacyjno-porządkowa. Rodzic akompaniuje do zabawy na bębenku/misce/garnku/kubku. Gdy gra wolno i głośno – dzieci chodzą, tupiąc, z rękami

podniesionymi jak olbrzymy. Gdy rodzic gra szybko i cicho – dzieci chwytają się za kolana i pochylone poruszają się po sali na palcach, drobnymi kroczkami jak skrzaty.

4. Karta pracy do pobrania.

Przed pisaniem po śladzie kredką/mazakiem/ołówkiem rodzic, prosi, aby dziecko każdą „sznurówkę” narysowało paluszkiem.

<http://bystredziecko.pl/szlaczki-dla-dzieci-zawijasy-zakretasy-01/>

Monika Kucińska